

ארבעטלאזע מאַרש

Arbetloze Marsh

Allegretto

Ayns tzvey dray fir ar-bet-lo-se ze-nen mir. Nit ge-hert kha - do-shim lang in fa-brik dem

8 ha-mer klang, s'li-gn key-lim kalt far-ge-sen, s'nemt der zha-ver zey shoy'n fre-sen. Gey-en mir a -

14 rum in gas vi di gvi-rim pust un pas, vi di gvi-rim pust un pas.

איינס, צוויי, דריי, פֿיר,
ארבעטלאזע זענען מיר,
יאָרן לאַנג געאַרבעט שווער,
און געשאַפט אַלץ מער און מער
הייער, שלעסער, שמעט און לענדער
פֿאַר אַ היסלע פֿאַרשווענדער,
אונדזער לויז דערפֿאַר אין וואָס?
הונגער, נויט און אַרבעטלאָז.

איינס, צוויי, דריי, פֿיר,
אַז אזוי מאַרשירן מיר,
אַרבעטלאָזע, טריט נאָך טריט
און מיר זינגען זיך אַ ליד
פֿון אַ לאַנד, אַ וועלט אַ נייע,
וואָס עס לעבן מענטשען פֿרייע,
אַרבעטלאָז איז קיין שום האַנט,
אין דעם נייעם פֿרייען לאַנד.

איינס, צוויי, דריי, פֿיר,
אַרבעטלאָזע זענען מיר,
נישט געהערט חדשים לאַנג
אין פֿאַבריק דעם האַמער־קלאַנג,
ס'ליגן בליים קאַלט, פֿאַרגערסן,
ס'נעמט דער זשאַווער זיי שוין פֿרעסן,
גייען מיר אַרום אין גאַס,
ווי די גבירים פֿוסט־אָן־פֿאַס.

איינס, צוויי, דריי, פֿיר,
אַרבעטלאָזע זענען מיר,
אַן אַ בנד, אַן אַ היים,
אונדזער בעט איז ערד און לייט,
האַט נאָך ווער וואָס צו געניסן,
טיילט מען זיך מיט יעדן ביסן,
וואַסער, ווי די גבירים וויין,
ניסן מיר אין זיך אַריין.